

اردوی تمرینی در آلمان برای فوتبالیست‌های بدون قرارداد

اتحادیه چگونه به بازیکنان کمک می کند

گزارش

آنها باشگاهی هستند که ادن آزار را کشف کردند، نیکولاس په‌په را با ۷۲ میلیون پوند فروختند و آنخل گومس را متقاعد کردند که از منچستر یونایتد به تیم آنها برود. لیل در زمینه پرورش بازیکنان و فروش آنها با سود بالا، مهارت بسیاری دارد. گابریل، مدافع آنها حالا در تیررس باشگاه‌های بزرگ لیگ برتر است اما راز موفقیت آنها چیست ؟

جرارد لوپس، مالک باشگاه لیل می‌گوید: «ما مقصدی هستیم که بازیکنان جوان عاشق حضور در آن هستند. آنها می‌دانند که ما به جوانان اعتماد داریم. سال گذشته ما جوان‌ترین تیم تاریخ لیگ قهرمانان را به میدان فرستادیم. پس اینجا مقصدی جذاب برای یک بازیکن جوان است.» برخی از بازیکنان بزرگ دنیا دورانی را در ورزشگاه پیر-موروی گذرانده‌اند، از جمله آزار که از ۱۴ سالگی در این تیم بود و هفت سال بعد با قیمت ۳۲ میلیون پوند به چلسی رفت. از زمانی که لوپس در سال ۲۰۱۷ باشگاه را خرید، آنها بیشتر به پرورش بازیکنان پرداخته‌اند. په‌په، ملی‌پوش ساحل عاج در سال ۲۰۱۷ از آنزه با قیمت ۱۰ میلیون یورو خریداری شد و سپس با ۷۲ میلیون پوند به آرسنال فروخته شد. اخیراً ویکتور اوسیمهن با قیمت اولیه ۷۰ میلیون یورو به ناپولی رفت، در حالی که تنها یک سال قبل‌تر، از شارلروا با یک سوم این قیمت خریداری شده بود. لیل بخشی از مبلغ انتقال اوسیمهن را صرف خرید جاناتان دیوید، مهاجم ۲۰ ساله کانادایی از خنت، یک باشگاه بلژیکی دیگر کرده است. این بازیکن با ۳۰ میلیون یورو گران‌ترین بازیکن تاریخ آنها است.

آنها همچنین گومس، هافبک تیم زیر ۲۰ ساله‌های انگلیس را از یونایتد جذب کردند و سپس او را به بوایشتای پرتغال قرض دادند.

این استراتژی لیل در میدان هم موفق بوده است. آنها پس از ۵۶ سال بدون جام، در سال ۲۰۱۱ با درخشش آزار، فاتح لیگ و جام حذفی فرانسه شدند. لیل در هشت سال اخیر تنها دو بار در جمع هشت تیم برتر قرار نگرفته است. آنها در سال ۲۰۱۹ هم به نایب‌قهرمانی لیگ رسیدند.

فردی که پشت این انتقالات است، لوییس کامپوس، مدیر ورزشی باشگاه است. کامپوس ۵۵ ساله پس از دورانی درخشان در موناکو و جذب بازیکنانی مانند فابینیو، آنتونی مارسیال و برناردو سیلوا، در سال ۲۰۱۷ راهی لیل شد. لوپس می‌گوید: «او ناگهان به من زنگ می‌زند و می‌گوید مثلاً در شیلی است و دو روز بعد تماس می‌گیرد و می‌گوید در جمهوری چک است و یک بازیکن خوب پیدا کرده است. همه می‌دانند که مسی و رونالدو و دیپالا بازیکنان خوبی هستند اما ما بازیکنانی را پیدا می‌کنیم که کسی آنها را ندیده است. ما هرگز رئال مادرید و بارسلونا نخواهیم شد. پس باید جایگاه خود را پیدا کنیم و درک کنیم که نقطه قوت ما کجاست. نقطه قوت ما از روز اول این بوده که بدانیم باشگاهی نیستیم که ستاره‌ها بخواهند در آن بمانند. ما باید استعدادها را زود کشف کنیم تا ۶۰ یا ۷۰ میلیون یورو صرف خرید بازیکنی نکنیم که می‌توانیم او را با ۲۰ میلیون یورو بخریم.»

گابریل، مدافع برزیلی این تیم که در سال ۲۰۱۷ از آوای خریداری شد، انتقال بعدی آنها خواهد بود. این بازیکن ۲۲ ساله را اورتون، آرسنال و ناپولی می‌خواهند. لوپس می‌گوید: «گابریل جوان و بی‌نهایت قدرتمند است. او در حال حاضر یکی از دو مدافع میانی برجسته لیگ فرانسه است. رقابت بر سر او بالاست. او بازیکنی جوان است که باید اطمینان حاصل کند که تصمیم درستی گرفته است. ما به او کمی کمک می‌کنیم و می‌گوییم: احتمالاً این مربی یا این باشگاه بهترین گزینه برای تو باشد. او استعداد بسیاری دارد. او به هر جایی که برود موفق خواهد بود.»

در می‌آیند، همه خوشحال هستند از اینکه می‌توانند تمرین کنند و دوباره شرایط مناسب بازی فراهم شده است. روزهای دوندگی‌های سخت در فضا‌های جنگلی یا ساعت‌های تمرین در سالن‌های کاهش وزن بالا خره تمام شده است.

قرارداد خیلی از بازیکنان ۱۰ تیریه پایان رسید. خیلی از آنها نتوانسته بودند از اسفند که ویروس کرونا لیگ‌های فوتبال را به تعطیلی یا تأخیر کشاند، درست تمرین کنند. تا همین اواخر، تنها باشگاه‌های سه دسته اول فوتبال آلمان اجازه برگزاری بازی‌های دوستانه و رسمی را پیدا کردند. این اردو باعث شد در خروج بعد از انتظاری به ظاهری پایان برای کار پیدا شود.

نویرر ادامه می‌دهد: «اگر کسی اینجا از اردوی VDV به یک باشگاه حرفه‌ای دعوت شود، لازم نیست مثل بقیه بازیکنانی که در حال حاضر با باشگاه‌های حرفه‌ای تمرین می‌کنند، سه یا چهار هفته منتظر بماند تا بازیکن از نظر فیزیکی روی فرم بیاید.» خود این مربی ۶۵ ساله هم حس خوبی دارد. آخرین تجربه کاری‌اش در واتن شاید ناخوشایند بود و بعد از اینکه تیم دسته پنجمی دچار مشکلات اقتصادی شد، استعفا کرد. این باشگاه بعد ها اعلام ورشکستگی کرد و بعد از آن پیشنهادی به نویرر نداد.

تأسیس توسط بازیکنان برای بازیکنان

این هجدهمین دوره برگزاری اردوی VDV است. اتحادیه بازیکنان که در سال ۱۹۸۷ توسط بازیکنان وقت بوندس لیگا مانند اوالد لینن، بنو مولمان، گیدو بوخوالد و ورنون لادابیا تأسیس شد، یک موفقیت واقعی برای بازیکنان به حساب می‌آید. علاوه بر شرایط تمرینی ایده‌آل در پارک ورزشی و دائودر دویسبورگ، دوره‌های آموزشی فن تشخیص حرفه‌ای، روانشناسی ورزشی و مربیگری هم برگزار می‌شود. آمار به دست آمده هم موفقیت آن را تأیید می‌کند، حدود ۸۰ درصد کسانی که در این اردوها شرکت کرده‌اند، توانسته‌اند باشگاه جدیدی برای خود پیدا کنند.

کار اصلی در پایان اردو سرعت می‌گیرد. بعد بازی‌های دوستانه ترتیب داده می‌شود که معمولاً مقابل تیم‌های ذخیره باشگاه‌های بوندس لیگایی یا منطقه‌ای در میانه پیش فصل است.

اینجا است که استراتژی دوگانه‌ای پیش می‌آید. مثل نویرر، مربی دروازه‌بان‌ها کای هوتکه (که تمام وقت در اختیار باشگاه دسته چهارمی ووبرتالراست) و کمک مربی بنجامین اشکالینیک (مربی تمام وقت تیم ذخیره فورتونا دوسلدورف) به صورت داوطلبانه در این اردوی تمرینی سه هفته‌ای کار می‌کنند اما آنها هم قراردادهای خوبی از کارهای قبلی‌شان به دست می‌آورند ضمن اینکه می‌توانند بازیکنان آینده‌دار را به باشگاه‌ها و همکارانشان توصیه و معرفی کنند.

همزمان، مدیر برنامه‌ها هم به دنبال پیشنهادهای جدید هستند. ترکیبی از مدیران ورزشی، استعدادیاب‌ها و ایجنٹ‌ها در مسابقات دوستانه و همچنین جلسات تمرین با دقت بازیکنان را زیر نظر می‌گیرند. می‌تواند بازار وسوسه‌انگیزی باشد، حرفه‌ای‌های بدون قرارداد به عنوان بازیکن آزاد در دسترس قرار دارند. آنها حتی بعد از پایان مهلت نقل و انتقالات که امسال در آلمان ۱۴ مهر تعیین شده، می‌توانند با باشگاه جدید قرارداد ببندند.

پیشنهادی از شمال

نیک مونش امیدوار است قبل از آن بتواند پیشنهاد خوبی دریافت کند: «من الان باید به کارم بچسبم. قبل از هر چیز می‌خواهم دوباره در یک زمین حرفه‌ای بازی کنم. فعلاً مسائل مالی‌اش برابم اهمیتی ندارد. مذاکرات جسته‌گریخته‌ای با یک باشگاه از شمال داشته‌ام.» به لطف این اردوی تمرینی بازیکنان مستعدی مانند مونش راهی غیرمستقیم برای بازگشت به یک تیم حرفه‌ای پیدا می‌کنند. با وجود شرایط بد اقتصادی تیم‌های کوچک و آینده مبهمشان، این سکوی پرش به بازیکنان کمک می‌کند شرایط سخت را پشت سر بگذارند.

منبع: دویچه وله

گزارش

اشتفن فوکه

فوتبالیست‌های زیادی به دلیل شیوع ویروس کرونا به شدت آسیب دیده‌اند یا قراردادشان لغو شده یا تمدید نشده از جمله نیک مونش ۱۹ ساله که حالا به لطف اردوهای تمرینی حرفه‌ای سعی می‌کند آمادگی خود را حفظ کند.

نیک مونش اصلاً نباید اینجا باشد. در هوای آفتابی دویسبورگ در پارک ورزشی و دائو او ۲۴ نفر دیگر در دمای ۳۵ درجه حسایی عرق می‌ریزند. همه این بازیکنان در حال حاضر بیکار هستند و به لطف اردوهای تمرینی «اتحادیه فوتبالیست‌های قراردادی» (VDV) تلاش دارند بدنشان را روی فرم نگه دارند. اتحادیه بازیکنان تلاش می‌کند به فوتبالیست‌های حرفه‌ای که در آلمان کار می‌کنند، کمک کند و برای همین آنها را برای استخدام احتمالی آماده نگه می‌دارد.

وقتی قرارداد مونش با تیم دوم باشگاه سنت پائولی در ژانویه امسال فسخ شد، او در یک تیم دسته‌اولی در اسلواکی تست داد. نتیجه تست خیلی خوب بود و توافقات اولیه بین باشگاه و بازیکن صورت گرفت. برای این مدافع ۱۹ ساله که محصولی از آکادمی مشهور شالکه، ناپن اشمیده است، این گام مثبتی در دوران حرفه‌ای تلقی می‌شد.

ضربه سخت کرونا

امابر نامه‌های او همه به هم ریخت چون کووید ۱۹ دنیای فوتبال را به وحشت انداخت. مونش می‌گوید: «قرار بود یک هفته آنجا تمرین کنم. بعد از سه روز قرنطینه اعمال شد و اعلام کردند تا آینده‌ای نامشخص خبری از فوتبال نیست.» به او گفتند سریع به آلمان برگردد در غیر این صورت در اسلواکی ماندنی می‌شود: «متأسفانه فرصت من با شیوع این ویروس از بین رفت و من چاره‌ای جز بازگشت به آلمان نداشتم.» بازیکنان دیگر حاضر در این اردو نیز شرایط مشابهی دارند. معمولاً آنها می‌توانستند مذاکره برای تمدید قرارداد با تیم‌های دسته سومی یا حداقل تیم‌های لیگ منطقه‌ای را آغاز کنند اما شیوع کرونا کار را برای لیگ‌های پایین‌تر فوتبال آلمان خیلی سخت‌تر کرده است.

کمر بندها را محکم ببندیم

پیتر نویرر مسئول تمرین این اردو می‌گوید: «هر چه شما در دسته پایین‌تری باشید، وابستگی بیشتری به تعداد تماشاگران و درآمد ناشی از آن دارید. از این درآمد خبری نیست بنابراین مثل سال‌های گذشته پولی وجود ندارد و باید کمر بند را محکم بست.»

نویرر که سابقه کار در شالکه، هرتابرلین، بوخوم و هانوفر در بوندس لیگا را دارد، مدتی است جانشین یورگن کرامنی شده که به عنوان مربی تیم ۱۹ سال آینتراخت فرانکفورت قرارداد امضا کرده است. خود کرامنی که قبلاً سرمربی آرمینیا بیلفلد بوده، این نخستین کارش بعد از سه سال بیکاری است. این دقیقاً کاری است که اردوی دویسبورگ انجام می‌دهد، ایجاد یک سکوی برای حرفه‌ای‌ها تا استعدادشان را نشان دهند و کار پیدا کنند. از ورود هر روز نامه نگار و استعدادیابی به این اردو به گرمی استقبال می‌شود. هر نوع توجهی می‌تواند در نهایت به افزایش شانس به دست آوردن یک قرارداد و دستمزد مرتب دوباره منجر شود. بازیکنان مختلفی در این اردو در کنار هم تمرین می‌کنند. بازیکن سابق بوندس لیگا، ماریان سار که زمانی مورد توجه بوروسیا دورتموند قرار گرفته بود و در حال حاضر در کارل زایس ینابازی می‌کند. همچنین روبرت مولر، مدافع میانی ۳۳ ساله که بیش از ۳۰۰ بازی در دسته سوم انجام داده و با تجربه‌ترین بازیکن اردو محسوب می‌شود.

سرعت گرفتن

البته بیشتر بازیکنان مثل نیک مونش جوان و گمنام هستند. تا وقتی توپ هابه گردش